

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΙΣ ΛΥΔΔΑΝ.

Τήν Παρασκευήν, 3^{ην}/ 15^{ην} Νοεμβρίου 2012, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτή τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου εἰς τόν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἱερόν Ναόν, ἐν ᾧ καί ὁ τάφος αὐτοῦ, εἰς Λύδδαν. Ἡ Λύδδα, ἡ ἀρχαία πόλις μέ τό ὄνομα Διόσπολις, εἶναι καί ἡ πόλις τῆς Καινῆς Διαθήκης καί τῶν Χριστιανικῶν χρόνων, ἡ ὁποία ἐδέχθη τό λείψανον τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, μαρτυρήσαντος εἰς Ρώμην περί τό 305 μ.Χ. Τό τίμιον λείψανον αὐτοῦ μετέφερε κατ' ἐπιθυμίαν αὐτοῦ, ἐκφρασθεῖσαν πρό τοῦ μαρτυρίου του, ὁ ὑπηρέτης αὐτοῦ εἰς Λύδδαν, ἐξ ἧς ἡ καταγωγή τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Ἐπί τοῦ τάφου αὐτοῦ ἀνήγειρεν μεγαλοπρεπῇ ναόν ἡ Ἁγία Ἑλένη κατά τήν δεκαετίαν 326-336 μ.Χ. Εἰς τήν ἐορτήν ταύτην τῆς 3^{ης} Νοεμβρίου ἐορτάζεται ἡ ἀνακομιδή τῶν λειψάνων τοῦ Ἀγίου καί τά ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τούτου, ἐν ᾧ τήν 23^{ην} Ἀπριλίου ἐορτάζεται ἡ μνήμη τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ.

Διά τήν ἐορτήν ταύτην μετέβη εἰς τήν πόλιν ταύτην τήν πρωΐαν τῆς ὥς ἄνω ἡμέρας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος. Φθάσας εἰς Λύδδαν, ἐγένετο δεκτός ὑπό τοῦ καθηγουμένου τοῦ ἱεροῦ προσκυνηματος Ἀρχιμανδρίτου π. Σωφρονίου, τῶν ἱερέων τῶν ὁμόρων πόλεων τῆς Λύδδης, Ἰόππης καί Ρέμλης καί τῶν προσκόπων.

Ἐλθὼν, τῇ συνοδείᾳ τούτων εἰς τόν ἱερόν Ναόν, ὁ Μακαριώτατος προεξῆρξε τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου καί τῆς Θείας Λειτουργίας, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Βόστρων κ. Τιμοθέου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ καί τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἱερομονάχων καί διακόνων, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου ἑλληνιστί καί τῆς χορωδίας τῆς Κοινότητος Λύδδης ἀραβιστί, παρουσίᾳ τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας εἰς τό Ἰσραήλ καί τοῦ Πρέσβεως τῆς Σερβίας εἰς τό Ἰσραήλ καί τῇ εὐλαβῇ συμμετοχῇ προσκυνητῶν ἐκ τῆς Λύδδης καί ἐξ ἄλλων πόλεων τοῦ Ἰσραήλ.

Εἰς τό Κοινωνικόν της Θείας Λειτουργίας, ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος, ἔχοντα ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

«Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς μαθηταῖς Αὐτοῦ: Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μή σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς, ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ», (Ἰωάν. 16, 1-2).

Σᾶς εἶπα αὐτά, λέγει ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός εἰς τούς μαθητάς του, διὰ νά μή σκανδαλισθῆτε καί ἐξ αἰτίας τοῦ μίσους πού ἐκδηλώνει ἐναντίον μου ὁ κόσμος κλονισθῆτε εἰς τήν πρός ἐμέ πίστιν σας. Θά σᾶς ἀφορίσουν ἀπό τάς συναγωγάς ὡς αἰρετικούς, ἀλλ' ὡς νά μή ἦτο ἀρκετόν αὐτό, ἔρχεται ὥρα, κατά τήν ὁποίαν καθένας πού θά σᾶς φονεύῃ, θά νομίσῃ ὅτι ὄχι μόνον δέν ἐγκληματεῖ, ἀλλ' ὅτι μέ τόν φόνον αὐτόν προσφέρει λατρείαν εἰς τόν Θεόν.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Οἱ μαθηταί καί ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ ἐγένοντο αὐτόπται καί αὐτήκοοι μάρτυρες τοῦ σεσαρκωμένου Θείου Λόγου τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καί Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, δηλονότι τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας. Ἡ μαρτυρία αὐτῆ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καί εὐαγγελιστῶν ἐπεσφραγίσθη διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ αὐτῶν αἵματος, δεδομένου ὅτι ἐφονεύθησαν ὑπό μισησάντων αὐτοῦς ἐξ αἰτίας τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ.

Θύματα τοῦ μίσους κατά τοῦ ὀνόματος «τοῦ ὑπέρ ὀνόματος δηλονότι τοῦ Χριστοῦ», (Φιλιπ. 2,9) ὑπῆρξαν οἱ μάρτυρες τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ κατά τοὺς ἰδίους λόγους: «καί ἔσεσθε μισούμενοι ὑπό πάντων διὰ τό ὄνομά μου», (Ματθ. 10, 22).

Τοιοῦτον θῦμα μίσους τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ ὑπῆρξεν ὁ σήμερον τιμώμενος Ἅγιος μεγαλομάρτυς Γεώργιος ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν ἐγκαίνιων τοῦ ἐπωνύμου Αὐτοῦ Ναοῦ ἐν τῇ ἱστορικῇ πόλει ὑμῶν Λύδδῃ. Τά ἐγκαίνια βεβαίως τοῦ μεγαλοπρεποῦς τούτου Ναοῦ ἐτελέσθησαν διὰ τῆς μετακομιδῆς καί καταθέσεως ἐν τῷ σωζομένῳ μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, ἐντός τοῦ Ναοῦ, κενοταφίῳ τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ὁ ἔνδοξος Γεώργιος, ὡς λέγει ὁ Συναξαριστής αὐτοῦ, ἀγωγῆς θείας καί φύσεως τυχὼν ἀγαθῆς, καί ρίζης εὐκλεοῦς, τῶν γεννητόρων ἄνωθεν εὐγενεΐα καί εὐσεβεΐα κεκοσμημένων, πρὸς πολέμους γέγονεν ἐπιτηδειότατος καί λαμπρότατος. Ὅθεν καί παρὰ Διοκλητιανοῦ τοῦ Ρωμαίου αὐτοκράτορος καί διώκτου τῶν Χριστιανῶν διοικητῆς στρατιωτικοῦ τάγματος (τριβοῦνος), εἶτα καί κόμης διὰ τό ἀήτητον τῆς ἀνδρείας γνωρίζεται, λανθάνων τό μέχρι τοῦδε, ὅτι Χριστιανός ἦν.

Παρουσιασθεὶς ἐνώπιον τοῦ Διοκλητιανοῦ ὁ Γεώργιος καί ἰδὼν τὴν κατά τῶν Χριστιανῶν μανίαν, λαμπρῶς τὸν Χριστὸν Θεὸν τε καί Θεοῦ Υἱὸν ἀνακηρύξας παρρησιάζεται τό μυστήριον τῆς θείας εὐσεβεΐας. Τούτου ἔνεκεν ὑφίσταται τὸν θάνατον τοῦ μαρτυρίου, γενόμενος οὕτω συμμάρτυς τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ.

Τό ὑπέρ τοῦ φωτός τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ μαρτύριον τοῦ Γεωργίου ὡς καί τό κήρυγμα αὐτοῦ διατυπώνει ἐναργέστατα ὁ ὑμνωδὸς τῆς Ἐκκλησίας λέγων: Ἀξίως τοῦ ὀνόματος ἐπολιτεύσω, στρατιῶτα Γεώργιε. Τὸν σταυρόν γάρ τοῦ Χριστοῦ ἐπ' ὧμων ἀράμενος τὴν ἐκ διαβολικῆς πλάνης χερσωθεῖσαν γῆν ἐκαλλιέργησας καί τὴν ἀκανθώδη θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐκριζώσας, τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως κλῆμα κατεφύτευσας. Ὅθεν βλυστάνεις ἰάματα, τοῖς ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ πιστοῖς καί Τριάδος γεωργός, δίκαιος ἀνεδείχθης».

Ὅντως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τό μαρτύριον τοῦ Γεωργίου συνέβαλε ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν ἐκ τῆς διαβολικῆς πλάνης τῆς θρησκείας τῶν εἰδώλων ἀπαλλαγῆς τῶν ἀνθρώπων καί τῆς γνώσεως αὐτῶν τῆς θρησκείας τῆς ἀληθείας, τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ἀγαπητοί μου, ἀναφερόμενος εἰς τὰ εὐεργετικά ἀποτελέσματα τῶν θλίψεων ἐπικαλεῖται τὴν πολιτείαν -τρόπον ζωῆς- τῶν μαρτύρων λέγων: «τοιγαροῦν καί ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὅγκον ἀποθέμενοι πάντα καί τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρόν, αἰσχύνῃς καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ κεκάθικεν», (Εβρ. 12,1-2).

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες, τούς οποίους ἐπικαλεῖται ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἦσαν ἄνθρωποι «ὁμοιοπαθεῖς ἡμῖν», (Πράξ. 14,15), ὅπως ἀκριβῶς καί ὁ Ἅγιος Γεώργιος. Δέν ἦσαν μυθικοὶ ἥρωες οὔτε ὑπεράνθρωποι. Οὗτοι ἦσαν φορεῖς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ ἐσταυρωμένος καί ἀναστάς Χριστός ἦτο τό σημεῖον ἀναφορᾶς τῶν. Διά τοῦτο ὁ θεῖος Παῦλος μᾶς προτρέπει λέγων: «δι' ὑπομονῆς τρέχουμεν τόν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα ἀφορῶντες εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτήν Ἰησοῦν», (Ἑβρ. 12,1-2). Μέ ἄλλα λόγια, ἅς τρέχουμεν μέ ὑπομονήν τόν ἀγῶνα πού προβάλλει ἐμπρός μας. Καί πουθενά ἄλλοῦ ἅς μὴν στρέφωμεν τά βλέμματά μας καί τήν προσοχήν μας, παρά μόνον εἰς τόν Ἰησοῦν, πού εἶναι ἀρχηγός καί θεμελιωτής τῆς πίστεως καί μᾶς τελειοποιεῖ εἰς αὐτήν.

Ἡ βαθυτέρα σημασία καί ἀξία τοῦ μάρτυρος τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἀγαπητοί μου, ὀφείλεται εἰς τό γεγονός ὅτι διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ αὐτοῦ αἵματος ἐπιτυγχάνει τήν τελείωσιν τῆς πίστεως αὐτοῦ, καθώς καί ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἐτελείωσε τό ἀπολυτρωτικόν Αὐτοῦ ἔργον διὰ τοῦ μαρτυρίου Αὐτοῦ, τουτέστι τοῦ σταυρικοῦ θανάτου. «Τελείωσιν τό μαρτύριον καλοῦμεν», λέγει ὁ Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεύς, «οὐχ ὅτι τέλος τοῦ βίου ὁ ἄνθρωπος ἔλαβεν ὡς οἱ λοιποί, ἀλλ' ὅτι τέλειον ἔργον ἀγάπης ἐνεδείξατο».

Ἰδού λοιπόν διατί ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ ὑπερβαλλόντως τούς μάρτυρας τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ. Καί ἰδού διατί ὁ Ἅγιος Γεώργιος κατέχει ἐξέχουσαν θέσιν ἐν μέσῳ τοῦ νέφους τῶν μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ. Ὡς ἄλλη νεφέλη ἡ τιμή τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἀναψύχει πάντας τούς τιμῶντας αὐτήν ἀπό τόν καύσωνα τῶν ἀναγκῶν καί θλίψεων αὐτῶν.

Παρακαλέσωμεν τόν Μεγαλομάρτυρα Γεώργιον καί μετά τοῦ μελωδοῦ αὐτοῦ εἴπωμεν. «Ἐν θαλάσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτί καθεύδοντα, περιφρούρησον, ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, παμμάκαρ Γεώργιε καί ὁδήγησον ποιεῖν τοῦ Κυρίου τό θέλημα, ὅπως εὖροιμι ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ πεπραγμένων μοι τήν λύσιν, ὁ καταφεύγων τῇ σκέπῃ σου.

Ἀμήν.

Ἀραβιστί ὁ λόγος τοῦτο εὐρίσκεται εἰς τόν ἀκόλουθον ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον: <https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2012/11/16/1611/> .

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν, ὁ Ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Σωφρόνιος ἐδεξιώθη τήν Πατριαρχικήν συνοδείαν εἰς τό ἡγουμενεῖον, τήν μεσημβρίαν δέ ἡ Κοινότης τῆς Λύδδης παρέθεσεν εἰς τόν Μακαριώτατον, τήν συνοδείαν Αὐτοῦ καί ἄλλους εὐφρόσυνον τράπεζαν.

Εἰς ταύτην ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησεν τούς συνδαιτημόνας λέγων τά κάτωθι: «Ἡ σημερινή ἐορτή εἶναι μεγάλη. Ὁ Ἅγιος Γεώργιος εἶναι γνωστός εἰς ὅλον τόν κόσμον. Πολλοί πόλεις εἰς τόν κόσμον ἔχουν αὐτόν προστάτην. Πολλοί φέρουν τό ὄνομά του, διότι ὁ Ἅγιος ἐγνώρισε τόν Χριστόν καί τήν ἐλευθερίαν, τήν ὁποίαν οὗτος ἔζησεν εἰς τήν Βυζαντινήν-Ρωμαϊκὴν αὐτοκρατορίαν. Οὗτος ἐζήτησε τήν ἐλευθερίαν τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς καταπίεσεως τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας. Ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων, καί ἰδιαιτέρως ἡ πόλις τῆς Λύδδης, καυχῶνται διότι ὁ Ἅγιος ἦτο Παλαιστίνιος ἐκ καταγωγῆς τῆς μητρὸς αὐτοῦ. Ὁ τάφος καί ἡ Ἐκκλησία αὐτοῦ εἰς Λύδδαν εἶναι τό πλέον δυνατόν, ἰσχυρόν χριστιανικόν μαρτύριον.

Εἶναι τεκμήριον καί παράδειγμα θρησκευτικῆς συμβιώσεως. Ὅπουδήποτε εὗρεθῶ εἰς συνέδρια, ἀναφέρομαι εἰς τήν συμβίωσιν Χριστιανῶν καί Μουσουλμάνων εἰς Λύδδαν καί εἰς τήν Ἐκκλησίαν αὐτῆς, τό ἥμισυ τῆς ὁποίας εἶναι τέμενος. Τό Πατριαρχεῖον, ὡς Ἐκκλησία “Rum-Orthodox”, εἶναι ἐγγύησις δι’ ὅλους τοὺς Χριστιανούς τῆς Ἀγίας Γῆς.

Εὐχαριστῶ ὅλους τοὺς συμμετέχοντας εἰς τήν ἑορτὴν ταύτην, τόν Πρόσβυν τῆς Σερβίας, τόν ἐκπρόσωπον τῆς Πρεσβείας τῆς Ἑλλάδος, τόν ἡγούμενον π. Σωφρόνιον, τόν Πρόεδρον καί τὰ μέλη τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, τοὺς προσκόπους καί ὅλους. Παρακαλοῦμεν τόν Ἅγιον νά πρεσβεύῃ εἰς τόν θεόν δι’ εἰρήνην εἰς τήν περιοχὴν ἡμῶν καί διὰ βοήθειαν τῶν δεινοπαθούντων εἰς τήν Συρίαν».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder